

gende fra $5\frac{1}{2}$ lige op til 8 hkg. Nu ved jeg nok, at der har været taget haardt paa det lille Landbrug efter Kornloven af 1917, men man ophæver ikke Uretten ved at lette Byrden for dem, der har haft det haardt, og lægge den over paa andres Skuldre, man maa tage skyldigt Hensyn til alle Sider. Den højtærede Indenrigsminister er allerede gaaet ned til en Udskrivning af $7\frac{3}{4}$ Million Tønder. Efter Ernæringsraadets Udtalelse er $6\frac{1}{2}$ Million Tønder tilstrækkeligt. Ganske vist havde man ret store Beholdninger sidste Aar, hvor store de er, ved jeg ikke, jeg vil gerne bede Ministeren oplyse, hvor meget uformalet Korn man havde her i Landet og Mel svarende til uformalet Korn, saa havde vi en Maalestok og kunde foretage Ligningen derefter, saa vi var sikre paa, at vi havde nok til Menneskenes Ernæring, og saa maa Vareudvekslingen træde tilbage i andet Plan. Det har jeg intet imod. Ministeren faar efter § 8 Tilladelse til at købe Korn. Han lokker Landboerne til at levere saa meget Korn som muligt, idet der ydes en Godtgørelse for hver 100,000 hkg Korn, som er leveret ud over de 7,75 Mill. Tdr., men, som allerede bemærket, alt afhænger jo af, hvor stor Høsten bliver. Er Høsten lille, faar Landbruget ikke den Cadeau til faa højere Priser for Kornet. Selve Kornprisen er holdt paa samme Standpunkt som sidste Aar, men vi maa huske paa, at Landbruget arbejder under meget vanskelige Vilkaar for Øjeblikket. Sidste Aar kunde vi gaa med til den fastsatte Pris, fordi der endnu var nogle smaa Beholdninger af Kunstgødning, og Redskaberne og alle Hjælpemidlerne var ordentlige, og vi kunde glide videre, men nu er mange Ting slet ikke til at faa, og alt det, vi skal bruge, er dyrt; Priserne er steget langt over 200 pCt. for Redskabernes Vedkommende. Raamaterialierne er i det hele taget udgaaet, Gødning har vi intet af. Hvorvidt vi faar en normal Høst i Aar, vil for en stor Del afhænge af Vejret. Landmændene kan ikke gøre stort andet end at sørge for at faa beredt et ordentligt Saabed og faa saaet i ordentlig Tid og lade Vorherre om Resten for Kornets Vedkommende. Noget anderledes er det med Roemarkerne; paa de Arealer, som kan brakkes, kan man under Væksten bidrage til, at der bliver bedre Vækstvilkaar, men for Kornets Vedkommende er man afskaaret fra Indflydelse paa Væksten, vi maa haabe paa Regn og Solskin i passende Grad og et nogenlunde ordentligt Høstvejr, saa vi kan faa det Korn, vi avler, godt i Hus.

At der bliver givet Kartoffeldyrkerne en god Akkord med Hensyn til Aflevering af Kartoffler til Staten, er fuldstændig rigtigt, men jeg kan i Virkeligheden ikke se, hvorfor man ikke kan lægge Tillægsprisen til straks. Men det vil den højtærede Indenrigsminister maaske oplyse mig om. Jeg er ikke klar over, hvorfor vi ikke straks kan sætte Grundprisen til den i § 11 nævnte Pris.

Der levnes ved Kornloven ikke Adgang til andet Fradrag end den fornødne Saasæd og de 16 hkg til hver Hest. Der staar „til Ejendommens forsvarlige Drift“. Ja, det er fuldstændig rigtigt, det skal være til den forsvarlige Drift af Ejendommen, vi ønsker ikke at have noget til Luksusdyrene, dem maa vi vænne os af med at holde, men en Norm af 16 hkg Korn til en stor Arbejdshest er for lille. Paa de store Gaarde, som det særlig vil komme til at gaa ud over, har man ikke flere Hestekræfter end netop til den nødvendige Drift. Hestene kan ikke der som paa en mindre Gaard staa fri en Tid og saa komme paa Græs og i det hele taget vegetere, de maa slide af den karske Bælg hele Tiden. Selv med et Tilskud af Roer, og selv om vi faar en stor Høavl, saa vi kunde redde noget til Hestene, bliver det for lidt Foder, og man maa ikke se ensidigt paa Forholdene, vi maa have saa meget, at Arbejdshestene kan være ved godt Huld, for at vi kan præstere det Arbejde, som kræves af Landbruget. Selve Prisen paa Kornet er ikke højere end i Fjor, den er den samme. Det glæder mig, at Boghvede er taget med. Ved den forrige Kornlov var Boghvede ikke taget med, og det kneb forfærdeligt for Spritfabrikanterne at forskaaffe sig det Kvantum Boghvede, de skulde bruge til Fremstilling af den nødvendige Gær.

Hvad nu selve Kornet angaar, er det jo en noget uensartet Vare, der fremkommer, og den Landmand, der giver sit Korn en overfladisk Behandling efter Tærskningen, er for saa vidt bedre stillet, som han faar sine Avner betalt til samme Pris som Kornet. Der behøver ikke at være saadan en meget skarp Rensning, for at Kornnævnet skal tage imod det, de er glade ved bare at kunne faa noget. Jeg vilde have sat Pris paa, om der var kommet en Betaling efter Kvalitetsvægt ind. Jeg ved nok, at Kvalitetsvægten veksler meget fra Jylland og over til Øerne med forskellig Skala. Men tog man Kvalitetsvægten indenfor Amterne, vilde de værste Uretfærdigheder der-